

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK IX. ČÍSLO 1 JANUÁR 2001

Klaniam

sa ti

Pane,

Bože

večítý...

Prijmi
dary
našich
srdc,
Tebe
na slávu
nám
na spasenie.

Mons. Rudolf Baláž o pastorácii - Sr. Konzuláta z misií -
Farnosti dekanátu - Maháthma Gándhí - depresia - štatistiky

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 11. 2000 DO 10. 12. 2000

Do farského spoločenstva sme sviatostou krstu prijali:

Diana Kurbelová
Samuel Krausko
Pavla Katarína Beňáková
Patrik Zaťko
Peter Kopál
Jaroslav Brand
Adam Kršiak
Roman Nemeč
Dominik Nemeč
Patrik Richter

Roman Szolík
Náďa Kiabová
Jozef - Kevin Bartolen
Farnosť Zapotôcky:
Radoslav Phan Van
Nina Miartanová
Viktória Hrabajová
Alexandra Holá
Klára Belošicová

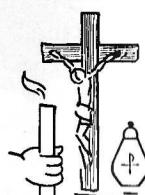
Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Ivan Hujo a Silvia Gábrišová
Ladislav Suchánek a Karin Didová
Martin Kohút a Ingrid Magdolenová
Milan Schut a Monika Majdanová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Vlasta Čechová 46 r.
Emil Valo 66 r.
František Kaďara 38 r.
Jozefína Kulová 76 r.
Pavel Buzek 42 r.
Júlia Mečiarová 78 r.
Ján Oboňa 67 r.
Pavel Ondrovič 89 r.
Michal Kramár 80 r.
Pavel Václavík 64 r.
Daniel Gontko 56 r.
Jozef Mokrý 50 r.
Eva Gáپlovská 50 r.

Anna Šmidová 75 r.
Jolana Pasovská 78 r.
Antónia Tonhajzerová 80 r.
Matej Bohumel - novorodenec
Rozália Homolová 85 r.
Ján Svrček 69 r.
Mária Mokrá 77 r.
Štefánia Kučerová 79 r.
Anna Hlaváčová 52 r.
Jaroslav Kamody 36 r.
Jozef Vacula 86 r.
Štefan Pavlík 59 r.

Odpočinutie večné daj dušiam, Pane ...

PASTORAČNÉ PRIORITY PRI VSTUPE DO TRETIHO TISÍCROČIA

Desať rokov je dosť dlhé obdobie na hodnotenie. A vstup do nového tisícročia nás priamo núti vyvodiť z takejto bilancie vázne a celkom konkrétné dôsledky.

Pred desiatimi rokmi, keď sa nám otvoril slobodný priestor, som práve na stránkach Duchovného pastiera uvažoval o prioritách pastorácie. Vtedy sme zrazu smeli aj mohli všetko, čo nám bolo predtým celkom nedostupné. Verejne sme predsa smeli máločo a potajomky - schovaní pod najcivilnejším zovňajškom, s primitívou technikou, aj keď s veľkým zanietením - nebolo toho toľko, koľko by sme boli potrebovali. V nových podmienkach sme prirodzené chceli čím skôr všetko dobehnuť a všetko naraz. Horlivosť totiž chytila nový dych. Práve preto som sa zamýšľal nad tým, čo prv, čo neskôr. A najmä, čo je z Božieho pohľadu najdôležitejšie.

V kvantitatívne vyčísliteľných ukazovateľoch sa urobilo ozaj veľmi veľa. Je v tom obrovské množstvo práce, času, energie, samozrejme aj peňazí. Lenže veľkú časť sme museli vynaložiť na niečo, s čím sme nerátali a čo v pastoračných prioritách nemá žiadne miesto. Ale všetci vieme, čo všetko treba robiť, aby sme nedostali do rozporu s toľkými a tak často sa meniacimi zákonmi, predpismi, nariadeniami a všeličím iným.

Štatistické údaje zámerne nechávam z bilancovania, pretože sa sotva zhodujú s Božou štatistikou. Vtedy keby všetci tí, čo sa hlásia ku kresťanstvu, všetci pokrstení, birmovaní, ba aj do kostola chodiaci žili naozaj podľa evanjelia, či by u nás mohlo byť toľko zloby každého druhu a toľko biedy hmotnej aj duchovnej? Nechávam bokom verejné prejavy, plné kresťanských zásad a cyrilometodských tradícií, keď sa pod nimi toľko ráz skrývajú celkom opačné postoje.

Toto je pastoračné hodnotenie, týka sa teda iba nás kňazov.

Náš osobný príklad je najmocnejším pastoračným prostriedkom, napísal som pred desiatimi rokmi. A skúsenosti z biskupského pohľadu ma v tom ešte viac utvrdzujú. Neopájajme sa masovými akciami. Zástupy vždy budú rovnako nadšene kričať "Hosanna", ako "Ukrižuj ho!" Ale ani vinu nezvalujme iba na roky tvrdej ateizácie a na súčasný demoralizujúci vplyv Západu. V každom čase, za totality i v slobodných podmienkach, treba odolávať špeciálnym dobovým pokušeniam. Pre nás kňazov to znamená, že aj naše pastoračné pôsobenie by malo byť špeciálne zamerané.

Už hned" na prahu tohto obdobia som si uvedomil, že do povedomia verejnosti musíme vstúpiť nekompromisným morálnym postojom, lebo spoločnosť právom očakáva, že vytvoríme hrádzu morálnej nákaze. Vtedy som ešte netušil, že sa bude tak prudko šíriť: pornografia, neviazaný sex, drogy, násilie, terorizmus, vydieranie a verejné osočovanie. Pribúdajú šíritelia aj obete. Hrádz zákazov a príkazov sa zosýpa pod rastúcim tlakom tzv. "slobody". Tých, čo podľahnu jej zvodom, strhne do otroctva. Predstava akejsi teritoritálnej hrádz je iluzórna. Skutočnou hrádzou je zodpovednosť slobody Božích detí.

Mnohých sme pokrstili. Ale koľkých sme aj naučili zachovávať zákon lásky k všetkým? V každom vidieť milované Božie dieťa: v opustených nevyliečiteľne chorých, zanedbaných aj morálne zvrhlých. A aj v nepriateľoch: osobných i cirkevných. Príkaz nášho Pána je jednoznačný. Nepozná dišpenz, nedá sa nahrať údajmi z matrík. Nemôžeme sa vyhovárať na nedostatok peňazí. Matka Terézia začala sama s jedným dolárom, ktorý darovala. A aké prostriedky mal Don Bosco, keď sa ujal prvého chlapca?

Vieme, koľki denne umierajú od hladu. Koľkí však trpia hladom po láske! A láska je nenahraditeľný pastoračný prostriedok. Prečo jej je tak málo? Nerozdávame ju? Neučíme ju rozdávať?

Dali sme sa predsa slobodne do služieb Pána, ktorý je LÁSKA. Ale cítiť z nás, že príkaz lásky má vždy prvé miesto v našom osobnom živote, aj v kniazskom pôsobení? Nemáme iba rozprávať o Ježišovej sebadarujúcej a odpúšťajúcej láske a vyzývať veriacich k takejto láske. Nemáme iba organizovať, ale slúžiť. Najmä príkladom. Stále platí klasické "verba movent, exempla trahunt". Preto musíme predovšetkým odhalovať v sebe sklonky k sebectvu, pohodlnosti, túžbe po viditeľnom úspechu - často príliš rafinované zamaskované - ako to už pokušiteľ" robieva. Tvrdo a hlavne vytrvalo musíme nimi zápasíť, aby Ježišova láska bola dominantou nášho kniazstva.

Sv. Augustín videl dejiny ako zápas dvojakej lásky: k Bohu až po seba-zrieknutie a k sebe až po odvrhnutie Boha. A kardinál Ratzinger sa pozera na prelom tisícročí cez prizmu tohto zápasu. v závere knihy SOL' ZEME konštatuje, že dnešní ľudia sa boja opravdivej lásky, lebo vnáša do života riziko utrpenia, čo odporuje ich predstave slobody. A v tom je dráma dejín.

Vo výre povinností si často ani nestihнемe uvedomiť obrovskú ťarchu zodpovednosti za vytrácanie lásky z našich vzájomných vzťahov. Ved" my sme tí, ktorí "mnoho dostali, a preto sa bude od nich mnoho požadovať". Na konci tohto tisícročia teda kajúcne vyznajme Pánovi dejín: "Sme neužitoční sluhovia, lebo sme neurobili ani to, čo sme boli povinní urobiť."

V treťom tisícročí nech potom svetia iba skutky našej lásky - anonymné, skryté, nepublikované - a neveriaci svet už bude môcť ľahšie spoznať aj prijať Boha, ktorý je LÁSKA.

+ Mons. RUDOLF BALÁŽ, banskobystrický diecézny biskup
prevzaté z časopisu DUCHOVNÝ PASTIER 1/2001

Pochopila som, že Cirkev má Srdce a že toto Srdce horí Láskou.

*Pochopila som, že iba Láska udržuje údy Cirkvi v činnosti,
že keby Láska vyhasla, apoštoli by nehlásali evanjelium,
mučeníci by sa zdráhali prelievať svoju krv...*

*Pochopila som, že Láska obsahuje všetky povolania,
že Láska je všetko, že zahrňa všetky časy a všetky miesta,
slovom, že je večná!..*

Sv. Terézia z Lisieux

Ked' na jednom evanjelizačnom stretnutí v Prešove oslovila sr. Konzulátu výzva ísť na misie, nezaváhala ani na chvíľu. "Ak je to Božia vôle, aby som šla, pôjdem. I napriek mojej astme." Láskavá matka predstavená jej porozumela.

O tri mesiace cestovali na Sibír sr. Petroneľa a sr. Konzulátu na misie. A to ešte netušili, aké prekvapenie im pripravila sv. Terézka...

Sr. Konzuláta, aká bola Vaša cesta do neznáma?

Cestovali sme vlakom týždeň. Mesto Čumen na západnej Sibíri nás privítalo úplne bez vody, našťastie tam bola studňa v druhej ulici a konečne sme sa občerstvili. Nikto nás nečakal.

Kde ste boli ubytované? Čo obsahovala vaša misijná služba?

Veľmi rýchlo sme sa zapracovali. Kedže rozloha farnosti je asi 400 kilometrov a vlaky tam nechodia, cestovali sme autom i koňmi. Na túto rozlohu boli určení len dvaja kňazi. Niekedy sme za jeden deň stihli celú trasu, pretože dedinky Išima a Omutinka sú vzdialené 200 km a bolo treba slúžiť sv. omšu a posluhovať na oboch mestach. Ked' sme cestovali diaľnicou z Čumeňa a Novisibirska na východ, boli cesty celkom dobré. V Omutinke sa kúpil starý dom - škola. Tri mestnosti sú obyvateľné. V mestnosti, kde je uložená Sviatosť Oltárna, spí kňaz, v druhej spia sestry. Tento

priestor slúži ako jedáleň, spálňa i spovedelnica. Dolu pod ňou je vlhká pivnica i kuchyňa zároveň. Sv. omše oznamujú kňazi v biskupskom mesačníku "Novosibirskaja gazeta"

Na sväté omše ľudia dochádzajú i autobusom, či rýchlikmi. Pôvodom sú tam pravoslávni veriaci a katolíkov pokladajú niekde za sekru. Deti chodia do školy na tri smeny.

Katechéza spočíva v tom, že prichádzame i do rodín. Je tam veľa opustených detí v takzvaných "záchytných domovoch". Naše sestry i z Nemecka posielajú humanitárnu pomoc a tú roznášame do rodín. Na dedinách je veľká bieda, ľudia nakupujú múku vždy do zásob, avšak v mestách sú veľké rozdiely, ako všade - milionári i spodné vrstvy.

Prežili ste na Sibíri aj Vianoce?

Prosili sme rodičov, čo chodia k nám do kostola, aby deti na Božie narodenie nešli do školy, a nacvičili s nami akadémiku k sv. omši. Tam sa slávi Nový rok a na Vianoce si katolíci berú dovolenku. My sme si urobili tradičného kapra. Zvykom - veľmi milým, je pri štedrej večeri priať si navzájom a vymieňať pri tom oplátky.

Zanechala vo vás sibírska zima niečo, s čím sa chcete s čitateľmi podeliť?

V Tobolsku, meste pravoslávnej cirkvi, na Krst Pána postavia obyvatelia na rieke Irtyš kaplnku zo snehu, tiež snehové námestie, Betlehem a toto všetko sa odohráva v snehovom tuneli. Na tejto rieke v tento

NASLOVICKO S SESTROU KONZULÁTOU

deň prerazia ľad, biskup posvätí vodu a na počesť sviatku Krstu Pána sa ponárajú ľudia dobrovoľne celí do vody.

Je vás na Sibíri viac sestier misionárok, ktoré zastávajú mnohé služby, ako napríklad pohreby, svadby, alebo krst?

Na Sibíri je nás viac z Inštitútu sestier Preblahoslavenej Panny Márie.

Pomáhala som pri dvoch pohreboch v Ťumeni. **Vtedy sú ľudia rôznych cirkví k sebe súcitní.** Kňaz ma poprosil (keďže odchádzal slúžiť na filiálky), aby som vykonalá pohreb. Viete si predstaviť, ako som sa modlila ruženec úplne sama, bolo to pre nich nezvyklé; cintorín medzi panelákmami, vykopali jamu popod stromy a ohradili ju. Na druhom pohrebe sa pochovávalo v lesnom cintoríne. Ich zvykom je vyložiť truhlu doskami a všetko možné hádžu nebožtíkovi "na cestu". Vykropila som truhlu, ľudia veľmi pláču pri pohreboch. Jedného zosnulého priviezla nemka - moslimka lietadlom. Na dôstojné pochovanie kňazom, keďže bol kresťan, vynaložila na tú cestu až 40 tisíc DM. Ked' nieto kňaza a sestier, ľudia pochovávajú sami.

Veľkú radosť sme preživali, ked' sa počas Veľkej noci naraz krstila matka, dieťa a ďalšie pristúpilo k svätemu prijímaniu, otec prijal sviatosti prijímania a nakoniec boli deti účastné v ten istý deň aj svadby svojich rodičov. Tento otec neboli 43 rokov v kostole.

Skutočne, je tam veľmi potrebná evanjelizácia láskou a pomocou, pretože je tam mnoho bolesti, nevedomosti a neúplných rodín. Chýba dôvera a viera v Boha.

Sr. Konzuláta, pred našim stretnutím ste mi s nadšením naznačila o vašom úžasnom stretnutí so sv. Terezkou Ježiškovou...

Francúzi sa postarali, aby relikvie tejto svätynice navštívili Rusko, pretože sa neustá-

le modlila za túto krajinu. V rámci projektu Páter Erik prišiel mesiac pred tým na Sibír a rozprával ľuďom o duchovnej Terezkinej ceste, kvôli čomu sa naučil po rusky. Navštívil i s troma sestrami všetky farnosti, kde mali byť Terezkine ostatky vystavené. Jedna sestra tiež ovládala ruštinu, ktorú dobre využila na tejto misii. Francúzi použili mikrobus na prevoz netypickej truhly. Do Ťumena ich priviezli o 18.00 večer, keď bola sv. omša. Celú noc bola vystavená Sviatosť Oltárna, potom putovali do Omútinky na celé dopoludnie. Vo veľkej fujavici putovala do Išimu. Skutočne mi to pripadalo ako misia z neba. Páter Erik všade rozprával o veľkej láske, modlitbe a obeti Terézie z Lisieux i za Rusko. U pravoslávnej cirkvi slávili práve Veľkú noc. Do Omútinky prišla i televízia a zverejnili to v televíznych novinách. Na ďalších miestach sa zúčastňovali návštevy relikvií vo veľkom počte už i pravoslávni. Dokonca malé deti v náruči starých mám vydržali dlhé, i nočné hodiny pri Terezke. Nastalo veľa duchovných obrátení.

Kedže na Sibíri zanechali kňazi - poliaci i naši, hlbokú brázdu viery, s láskou sibírcov spomínajú a tešia sa na dp. Sebiu i na ďalších...

Za rozhovor ďakuje Anka G. Vavrová

PS: Svätá Terezka, ty nám radiš : Stačí zaklopáť, aby nám otvorili, hľadať, aby sme našli a vystrieľ pokorne ruku, aby sme dostali o čo prosíme... Hovorí, že On nám dá všetko, o čo budeme prosiť Jeho Otca v Jeho mene. (porov. Lk 11, 9, 13)

Milá Terezka, keďže vidno, že v nebi nezáhľaš a tvoja misia pokračuje, prosím, vypros nám milosť dokončenia stavby Pastoračného centra s kostolom pre novú farnosť na sídlisku Zapotôčky, ktorá je tebe zasvätená a tak veľmi potrebná pre Prievidzu...

Anka

Myšlienky, túžby, city, rozhovory a skutky máme rôzne.

Spoločný však máme cieľ nášho putovania
tu na zemi - nebo po smrti.

Sväty Ján Bosco (1815 - 31.1.1888)

mal bohaté skúsenosti v boji o záchranu ľudských
duší a rád poradí každému, i v našej dobe,
ktorými cestami sa vybrať,
aby sme svoj cieľ dosiahli.

Don Bosco, ako máme pracovať?

- Robte dnes tak, aby ste sa nemuseli zajtra za to hanbiť.
- Neodkladajte na zajtra dobro, čo môžete urobiť dnes. Zajtra už na to možno nebude mať čas.
- Chcete byť istí, že aj my robíme dačo na Božiu slávu? Plňme si úlohy, ktoré nás cez deň čakajú.

Boli ste kňaz a neúnavný spovedník, poznali ste dobre myšlienky ľudí. Ako máme ovládnuť svoju mysel' a jazyk?

- O Bohu zmýšľajte s vierou, o blížnom s láskou, o sebe s hlbokou pokorou. O Bohu rozprávajte s úctou, o blížnom, ako by ste chceli, aby sa hovorilo o vás, o sebe hovorte pokorne alebo mlčte.

- Vyhýbajte sa prameňom hriechu, totiž zlým rozhovorom. Sú skazou mravov.

- Kto chce žiť ako dobrý katolík, musí sa vydávať ľuďom, ktorí rozprávajú zle o náboženstve, o jeho vysluhovateľoch a najmä o pápežovi, ktorý je otcom všetkých katolíkov. O svojom otcovi rozpráva zle iba zlý syn.

**Niekedy pripadne človeku t'ažké modliť sa ,
hlavne keď nám niekto ublíži...**

- Ak sa modlite, z dvoch zrniek, ktoré zasejete, vyрастú štyri klasy.

- Pomstou pravého katolíka je odpustenie a modlitba za toho, kto nás uráža.

Zdá sa nám, že sú to myšlienky neuskutočniteľné a že Don Bosco bol idealista? Veru nie; žil v tvrdých podmienkach, stal sa nie o pár detí, ale o stovky. Útokov na svoju osobu zažil tiež dosť. Jeho dôvera, odovzdanosť do Božej milosti a láska k Panne Márii Pomocnici, boli veľké. Ona bola jeho posilou v boji proti zlému.

M

V poslednom minuloročnom čísle ste si mohli prečítať prvú časť zo série článkov o farnostiach nášho dekanátu. Je tu druhá časť a v nej vám priblížime našu domácu farnosť **Prievidza** a na farnosť **Chrenovec**.

Farnosť Prievidza

V čase, keď už bol postavený prievidzský hrad, na mieste, kde teraz stojí **kostol Panny Márie** (najstarší kostol v Prievidzi), patrilo územie Prievidze pod správu ostrihomského arcibiskupa a v ňom do nitrianskeho archidiakonátu. Po roku 1321 sa z bojnickej hradnej fary vytvoril archidiakonát, dekanát bojnický, do ktorého patrili všetky sídliská bojnického domínia. Toto zadelenie pretrvalo do druhej polovice 20. storočia.

Po mnohých zmenách v rozdelení farností banskobystrickej diecézy po roku 1989 teraz farnosť pokrýva takmer celú Prievidzu. Výnimkou sú farnosti Prievidza - Veľká Lehôtka a Prievidza - Zapotôčky. Vo farnosti Prievidza sú tri kostoly. **Kostol Nanebovzatia Panny Márie na Mariánskom vršku**, **kostol Najsvätejšej Trojice** (pri kláštore piaristov) a **farský kostol, zasvätený sv. Bartolomejovi**. Najvýznamnejšími remeselníckymi odvetviami starých Prievidžanov boli **kožušníctvo** a **garbiarstvo** (spracovanie kože). Preto si práve oni presadili zasvätiť tento kostol svojmu patrónovi.

Činnosť reholí, pôsobiacich v Prievidzi je veľmi bohatá. V roku 1666 na pozvanie **Františky Pálfyovej** prišli do nášho mesta **bratia piaristi**. Vybudovali tu kláštor, gymnázium, ľudovú školu a kostol Najsvätejšej Trojice.

Popri pedagogickej službe sa venovali aj správe opustených okolitých farností. Napriek niekoľkým nútenej prerušeniam svojej činnosti ich pôsobenie sa obnovilo v roku 1993 opäťovným založením školy.

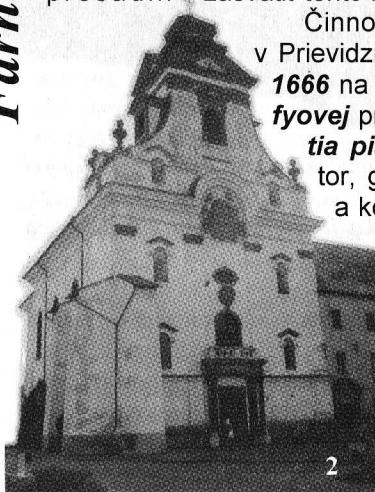
Ženskou reholou pôsobiacou v Prievidzi je **Kongregácia Dcér Bozskej lásky**. Prvýkrát prišli ses-

1

3

2

try do Prievidze v r. 1908. Do lom Slovensku likvidácia kláš-dievčenskej škole, dievčenský internát, detský mladšie sestry vyučujú na a obchodnej akadémii nábo-staršie sestry, ktoré pomáha-

Každá farnosť, aj tá i starosti. Podelme sa s nimi farská božia rodina.

roku 1950, kedy bola na ceterov, sestry vyučovali na v materskej škôlke, viedli domov. V súčasnosti základných školách ženstvo. V kláštore sú aj jú pri domáčich prácach. naša, má svoje radosti ale a prežívajme ich ako jedna

Farnosť Chrenovec

4

Chrenovská farnosť je starobylá. Vznikla pravdepodobne okolo roku 1321. Patrila do Ostrihomského arcibiskupstva. K Chrenovcu boli prifarene všetky obce od Hradca až po Handlovú. Nad farou malo patronát bojnické panstvo. Ako prvý kňaz sa uvádzajú **Chema – prebánus de Clerenuat**. Koncom minulého storočia vo farnosti Chrenovec pôsobil slovenský národovec – "neposlušný kaplán" **Jozef Murgaš** (1895 – 1896). Zakrátko však odišiel do Ameriky, kde sa preslávil ako vynálezca rádiotelegrafie. V rokoch 1960 – 1977 tu pôsobil ako správca fary **dp. Ján Mráz**. V roku 1993 prichádzajú **misionári z rehole Saletínov**, ktorí v Chrenovci pôsobia dodnes. Farský kostol je zasvätený **sv. Michalovi**. **Najstarší chrám je v Ráztočne**, ktorý je zo 14. storočia. Po príchode bratov Saletínov z Poľska bola vysvätená socha **Matky Božej La Saletteskej**. Medzi nové stavby v tejto farnosti patrí **kostol sv. Gorazda** vo Veľkej Čausi a cirkevný dom v Chrenovci ktorý navštievujú aj veriaci (hlavne mladí) z druhých farností.

Informácie o farnostiach boli čerpané z článkov, uverejnených v starších číslach Bartolomeja. Autormi boli: Marcel Puvák, Ing. Katka Thomayová a Anka Gálová. Pani Šoltýsovej a pánovi Lenhartovi ďakujem za informácie o farnosti Chrenovec z ich farského časopisu **La Salette, Utešiteľ**... ktoré mi poskytla Adriana Ščepánová z Chrenovca.

Zostavil: Ing. Branislav Bullo

5

Obr.: 1 - Mariánsky kostol

2 - kostol Najsvätejšej Trojice

autor foto 1, 2: Jozef Bullo

3 - sv. Bartolomej - vitráž kostola sv. Bartolomeja

4 - sr. Františka Lechnerová, zakladateľka rádu Dcér Božskej Láske

5 - Matka Božia z La Salette

Milé deti!

Jeden rok s k o n č i l a druhý sa p o m a l y rozbieha. Zdá

sa vám iný? Možno trochu slávostnejší a vzácnejší. To preto, lebo nové tisícročie, už tretie, práve začína. Nie každý má tú výsadu, aby ho mohol prezíť tak, ako vy teraz. Aký bude? Záleží to od každého z nás, či ho chceme prezíť v pokoji bez zvád a v láske medzi sebou. Ak sa o to budeme zo všetkých sôr snažiť, pozývať Pána Boha do svojho života každý deň, počúvať Ho cez naše svedomie, tak sa nám to určite podarí.

Minulý rok 2000, bol sväтыm otcom Jánom Pavlom II. vyhlásený za Jubilejný rok, mal aj svoje krásne logo, ktoré sme mohli vidieť v každom kostole, v nie-

P F 2 0 0 1

ktorých časopisoch a novinách. V logu bol nápis:

“Kristus včera, dnes, naveky”. Okrem nápisu tam boli aj vtáky. Vašou úlohou bude napísat' nám, kol'ko, a aké vtáky boli v logu. Ak budete chcieť, môžete nám napísat', čo symbolizuje tento druh vtákov a kedy sa vo svätom písme spomína.

Tešíme sa na vaše odpovede, ktoré nám posielajte do 19.1.2001, na adresu: redakcia časopisu BARTOLOMEJ, Mariánska 4, 971 01 Prievidza.

Prajeme vám, aby ste celý rok 2001 prezili v radosti, aby vám žiarila z tváre a aby ste ľou “nakazili” všetkých okolo seba.

Maja

Ak zažijete takéto, alebo podobné chvíle počas zimy, foťte sa, najkrajšie fotografie nám pošlite a my si vás uložíme v našom archíve. V budúcom roku sa môžete objaviť na titulnej stránke časopisu Bartolomej!

S

iathy radosti, pokoja a lásky sú v srdci každého človeka najhlbšie zasadene, ved' narodením Spasiteľa sa nám náuka privítať ho s radostným, ale hlavne čistým srdcom.

Nech nás radostná zvest naplní tak, aby sme mohli privítať a žiť Nový rok 2001 - začínajúci rok treteho tisícročia - s Láskou s veľkým "L", ved Láska je Boh. Kto zostáva v áske, ten zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom.

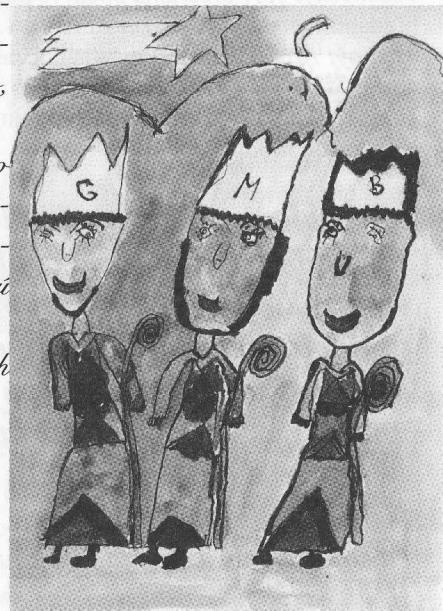
To je moje želanie v novom tisícročí, ktoré chcem preniesť na všetkých obyvateľov piaristickej školy i na všetkých ľudí dobrej vôle.

Ked' si dávame predsa vzatie, nikdy nezabudnime prieť o dary Ducha Svätého. Nezabudnime ďakovať za to, že sme tu, za to, čo dostávame.

Prosme o silu, aby sme vedeli prijať všetko dobré i nepríjemné a darujme radostný úsmev každému, kto je okolo nás. Vtedy pocítme v sebe dvojnásobnú silu lásky, ktorú môžeme ďalej rozdávať.

Všetkým prajem z úprimného srdca, nech ich Boh požehná nekonečnou láskou.

Mgr. Vilma Dušičková

Betlehem nakreslila M. Múčková
Troc kráľov nakreslila M. Soláriková

P ozvánka na duchovnú obnovu pre manželov v Chrenovci

V sobotu 20.1. 2001 od 8.30 do 17.00 bude duchovná obnova pre manželov s deťmi do 18 rokov, ktorú bude viest' otec biskup Mons. Peter Dubovský, SJ vo formačnom dome saletínov pri kostole v Chrenovci. Budú tri prednášky, možnosť svätej spovede a svätá omša na záver. Obed je zabezpečený a poplatok bude dobrovoľný.

Prihlásiť sa môžete u MUDr. Emílie Vlčkovej, Handlová - t. č. 547 50 56, alebo Márii Malicherčíkovej, Prievidza - t. č. 541 34 81, 0903 / 121 480.

P ozvánka na ples

Farská rada v spolupráci s Rímskokatolíckym farským úradom pozýva všetkých ľudí dobrej vôle na Reprezentačný ples, ktorý sa uskutoční dňa 10.2.2001.

Miestom konania bude jedáleň Stredného odborného učilišťa stavebného v Prievidzi.

Pre účastníkov plesu je pripravený bohatý kultúrny a spoločenský program. Do tanca a na počúvanie hrá hudobná skupina **Nepalanka**. Zlosovateľnú vstupenku v hodnote 300,- Sk si môžete zakúpiť každú stredu po večernej sv. omši o 18.00 v sakristii farského kostola u p. Milana Petráša a to do 31.1.2001.

Bližšie inform. na tel. č. 0905 / 166 571

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY (JANUÁR)

Všeobecný: Aby kresťania podporovali evanjelizáciu nových generácií ustavičným hľadaním jednoty, ktorú žiadal Kristus.

Misijný: Aby sa občianskou a náboženskou výchovou podarilo vykoreníť každú formu neznášanlivosti a útlaku na celom svete.

Úmysel KBS: Aby končiaci sa Jubilejný rok 2000 utvrdil v nás vieru, pevnú naděj a dokonalú lásku.

P rajeme všetkým čitatel'om, dobrodincom, prispievateľom a spolupracovníkom časopisu Bartolomej v Novom roku 2001 a v treťom tisícročí dlhý život a veľkú ochotu spolupracovať s Božou pomocou pri budovaní Božieho kráľovstva už tu na zemi a po smrti v nebi.

**Mária Melicherčíková a celá red. rada
spolu s Jánom Bednárom, dekanom**

Ďakujeme za všetky blahoželania a priania, ktoré ste našej redakcii poslali z celého Slovenska i zo zahraničia.

R

Spravodliví vyorávajú v dejinách brázdu

*Svojradzny filozof, politik, mysliteľ a vodca - Mohandás Karamčand Gándhí
(2.10. 1869 - 30.1. 1948).*

*Preslávil sa nenásilnou metódou spoločenského zápasu
o ľudskú a občiansku slobodu.*

Prezývali ho Maháthma - Veľký Duch, alebo Boží bojovník, atlét myslenia, ale aj "polonahý fakír", či "špinavý kuli". V Anglicku vyštudoval právo, v Južnej Afrike pracoval ako právny poradca obchodnej firmy. Na vlastnej koži spoznal rasovú diskrimináciu. Jeho aktivity za ľudské práva boli veľmi bohaté. Osobnou hladovkou získal záruky pre utláčaných, agitoval proti prejavom náboženskej neznášanlivosti. Rozhodol sa pre stratégiu vernosti pravde.

"Každý, kto má vnútornú pravdu, je nepremožiteľný, nepotrebuje teda používať násilie a svoje ciele dosiahne láskou a morálou autoritou."

Stal sa charizmatickým vodcom a otcom indického národa. Pochopil, že ak chceme uzrieť univerzálného a všetkým prenikačného Ducha pravdy, musíme byť schopní milovať aj najbiednejšíeho tvora tak, ako seba samého.

"Kým sa človek nezaradí na

posledné miesto medzi svojimi blížnymi, niet preňho spásy."

Maháthma Gándhí odhalil, že Boha nemôže poznať ten, kto nemá čisté srdce. Je paradoxom, že práve on, prorok nenásilia a hlásateľ tolerancie, podľahol smrtia cej ruke fanatickej hinduistického vraha. "Zdá sa, akoby dejiny robili násilníci, no napriek tomu slabí, pokorní, spravodliví formujú storočie za storočím na svoj nepravdepodobný odkaz; lebo násilníci sa ničia a utláčajú navzájom, ale spravodliví pokojne kráčajú z vekov do vekov stále znova po rovnakej ceste a vyorávajú do zeme nezničiteľnú brázdu."

Neuznával politiku bez zásad, bohatstvo bez práce, pôžitok bez kontroly svedomia, poznanie bez charakteru, obchod bez morálky, vedu bez humánnosti, službu Bohu bez obeti.

Jeho súčasník Albert Einstein o ňom povedal: "Som presvedčený, že Gándhí je najosvetenejší spomedzi politikov súčasnosti..." (Kat. noviny - 3. októbra 1999)

spracovala M. M.

***Na to, aby sme robili dobre, treba mať trochu odvahy,
treba ochotne pretrpiť každé pokorenie,
nikoho neponižovať a vždy byt' láskavý.***

Don Bosco

IX. DEPRESIA

Vieme ju vyjadriť?

“Z hlbokej volám k tebe, Pane“.

Žalmista nastavuje zrkadlo bolesti a prázdnote, ktorú skusujeme, keď sa cítime “na dne“, keď nás zavrhuju, alebo sme skľúčení. **Depresia je ľudská bolest**, ktorú poznáme všetci z vlastnej skúsenosti.

Vďaka medicínskemu výskumu vieme dnes určité stavy depresie diagnostikovať ako stavy, ktoré majú telesný pôvod. Chemicá nerovnováha vedie k hlbokej depresii, ktorá nevzniká ani zo životných situácií osoby, ani z neschopnosti zvládať problémy. Keď sa zistí, že depresia vyplýva z telesného stavu, možno ju liečiť špeciálnymi liekmi (antidepresívmi), ktoré sú dostatočne účinné. Škoda, že ľudia často takéto liečenie odmietnu, tvrdiac chybne, že nechcú byť na lieku závislí a chcú depresiu premôcť sami svojou vôleou. To je také nezmyselné ako pokúšať sa odstrániť cukrovku alebo vysoký krvný tlak bez potrebných liekov.

Depresia, o ktorej je tu reč, je depresia, vznikajúca zo životných situácií: z osobnej straty, sklamania, zlyhania, frustrácie, strachu atď. Niekoľko môže byť takáto depresia akútnej: spôsobí ju náhla udalosť, napríklad niekto blízky náhle zmrie, keď nám zle rozumejú, keď sme stratili priateľa, zamestnanie, alebo keď sme jednoducho zlyhali. Všetci potrebujeme určitý čas, aby sme túto skúsenosť pre-

konali. Depresia sa stáva problémom, iba vtedy, keď ju zanedbáme. Vtedy pretrváva a začína nám spôsobovať ľažkosti. Aj tento druh depresie niekedy vyžaduje pomoc, aj vo forme medikamentóznej liečby, poradenstva.

Zážitková skúsenosť straty, ktorá je jednou z príčin depresie, plodí pocit beznádeje a ten nás robí bezmocnými. **Deprimovaná osoba sa často stáva nehybnou, úroveň motivácie klesne a pocit, že nič nemá význam zakryje pohľad na život.**

Ak máme depresiu liečiť a predchádzať jej, musíme ju pochopiť. Je dôležité uvedomiť si ju, a keď vznikne - priznať si ju. Treba uvažovať o tom, čo ju spôsobilo, potom na tieto príčiny reagovať, niekedy ju aj využiť na svoj osobný rast, aby sme lepšie rozumeli sami seba.

Jednou zo základných a najbežnejších príčin depresie je potlačenie (represia). Dochádza k nemu, keď svoje bolestivé a negatívne city - spomienky, strach, úzkosť - skrývame v sebe. Ak sa k nim však nepostavíme otvorené a nebudem s nimi nič robiť, zapríčinia, že si spôsobíme vnútorné napätie a konflikty. Tie potom vplývajú na náš duševný pokoj a strhávajú nás do depresie. **Ked' svoje negatívne city potláčame, cítim sa unavení, strácam záujem niečo robiť, stávame sa apatickí, pretože ohromné množstvo našej energie konzumujú tieto vnútorné konflikty a aj naše úsilie držať ich udusené v sebe.**

Toto obdobie nie je časom na dôležité rozhodnutia. Treba počkať, kým sa niečo z tohto vnútorného zmätku neuvoľní a naše myšlienky a city sa neobjasnia. Ak to dosiahneme? Tak, že ich vyjadríme. Ak represia (potlačenie) môže spôsobiť depresiu, tak expresia (vyjadrenie) ju môže začať uľahčovať tým, že donúti všetkým tým zamotaným a poprekrúcaným myšlienkom a citom vyjsť na povrch, aby sme videli, na čo nám sú. Urobíme to tak, že vyjadríme to, čo cítime niekomu blízkemu, niekomu, komu dôverujeme, kto s nami nemusí súhlasiť, ba dokonca nám nemusí ani rozumieť, ale je ochotný nás pozorne počúvať a pomôcť nám veci zařiediť.

Táto potreba vyjadrenia sa môže uspokojiť aj tým, že sme v styku so svojim vnútorným svetom, takže sme si vedomí toho, že niečo zatláčame a že nás to ovláda. Vtedy sa môžeme odvážne a otvorené postaviť vo svojom vnútri ku skresleným citom. Nesmieme im dovoliť, aby nás zaplavili, ani im nesmieme veriť alebo dôverovať.

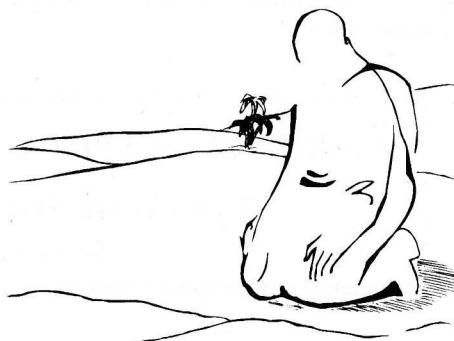
Čo všetko môžeme nájsť skryté na dne depresie? Zatláčame mnoho činiteľov, najvýznamnejšie sú: obavy, hnev a negatívne myšlenie. Obavy (anxiety) sú tie neodôvodnené stavy úzkosti o život a budúcnosť, ktoré nás rozhlodávajú. Mnohé z týchto stavov sú nelogické a nerozumné, no predsa vplývajú na nás život. Spôsobujú, že sa cítime neistí a nemáme dosť dôvery v seba. Ak o nich diskutujeme a pozrieme sa na ne otvorené, môžeme ich skôr ovládať. Často nám pomôže otvorený a poctivý rozhovor, hoci nevyrieší, ale môže depresiu uvoľniť. Veľmi často je riešenie už v tom, že ju jasne pomenujeme.

Druhý činitel, ktorý k depresii prispie-

va, je potlačený hnev, jedna z ďaleko najpustošivejších príčin depresie. Skutočná a bežná psychologická definícia depresie je "hnev obrátený dovnútra". To čo ho robí takým nebezpečným je, že si ho často neuvedomujeme, vyhýbame sa mu, alebo ho popierame.

Tretí činitel, ktorý prispieva k depresii, je negatívne myšlenie, ktoré nenápadne, alebo celkom jasne ovláda sebaocenovanie a obraz, ktorý o sebe máme. Ked' sa v skleslej nálade zvykneme zlostiť sami na seba, znehodnocujeme sa. V takomto depresívnom stave sa predstavy a cítenia o vlastnej bezcennosti znásobujú tým, že sami seba odsudzujeme, stávame sa svojím najhorším nepriateľom. Ked' odmietame odpustiť sami sebe, odsudzuje nás to do mučiarne našej deprimovanej myse, sústreďujeme sa celkom na seba a oddávame sa sebaľútosti. To všetko vytvára bludný kruh, v ktorom sa dostávame do hlbšej depresie. Je to nielen emocionálne destruktívne, ale môže dôjsť k situácii, v ktorej sa uvažuje dokonca o samovražde.

Negatívne myšlenie podporuje aj perfekcionizmus, ktorý je vždy nerealistický a destruktívny. Nerealistické očakávanie od seba i od iných vytvárajú sklamanie s následnou depresiou.

Depresiu možno najlepšie konfrontovať a zarazit' realistickým myslením, čiže tým, že akceptujeme sami seba a sme šťastní, že sme tým, kým sme, a ďalej sa pokúšame stať lepšími. V tom nám pomôže viera v nepodmienenú Božiu lásku k nám, zvest' o vykúpení a nepretržitom sústavnom Božom odpúšťaní a zároveň nám pomáha dozrievať kresťansky. Takéto pôsobenie viery môže u deprimovaných robiť zázraky.

Pri všetkých troch činiteľoch prispievajúcich k depresii - obavy, hnev, negatívne mysenie - významnou metódou, ktorá je pomocníkom proti nim - je ich vyjadrenie.

Napokon treba zdôrazniť aký význam má vytrvalosť v nádeji. Keďže depresia sa spája s pocitom straty, je celkom možné, že stratíme aj nádej v seba, v iných a v Bohu. Bez nádeje upadáme do bezmocnosti a môžeme sa tak vzdať zodpovednosti za vlastný život. Ak sme kresťania, sme ľudia nádeje, ktorá nás podopiera a priťahuje aj v tme, pretože Boh je s nami a pôsobí v nás. Niet dôvodu zúfať si. Depresia je liečiteľná choroba. Môže vyžadovať medikamentóznu liečbu, ale vyžaduje zároveň, aby sme ju vyjadrili. A toto vyjadrenie spojené s nádejou v Bohu, povedie k uzdraveniu.

Sväté písmo je rozprávaním o Bohu, ktorý svoj ľud stále povoláva k výstupu z niečoho: z chaosu, z Egypta, zo zajatia, z temnôt, z hlbín, ťažkostí. Tak isto volá nás, aby sme vyšli z depresie. Avšak Boh nás nepovoláva len z niečoho, ale k niečomu lepšiemu, vyššiemu: z chaosu do stvorenia, z Egypta do zaslúbenej zeme, s temnôt do jeho zázračného svetla. Depresia môže teda byť príležitosťou na to, aby sme sa vydali na cestu k novému stupňu emočného a duchovného rastu.

V našich záchratoch depresie sa musíme snažiť nájsť hlbší význam toho, čo sa nám stalo. Kristus dáva kresťanom zmysel ich existencie viac, než hocikto iný. Každý však musí chcieť ten zmysel nájsť. Vždy, keď sa dostaví stav depresie sme povolení k niečomu väčšiemu: Nachádzame zmysel, udržiavame svoju nádej, cítime, že sa uzdravujeme a mobilizujeme svoj život pre svet, o ktorom sme si nikdy nemysleli, že existuje, alebo možno nikdy nepociťovali potrebu jeho existencie. Kristovi učenici si nemysleli, že depresia Veľkého piatku povedie k radosti zmŕtvychvstania Veľkonočnej nedele.

Spracovala V. R.

*Ty nesieš vesmír a daroval si mu život;
a predsa si mysel na mňa.*

Sv. Terézia z Lisieux

Predĺženie dekrétov

Mons. Rudolf Baláž, banskobystrický diecézny biskup, dňa 27.12.2000 podľa díkcie kánona 910 § 2 a kánona 230 § 3 CIC predlžil dekrétom 1543 / 2000 službu mimoriadnym rozdávateľom svätého prijímania do 31.12.2001 pre farnosti Prievidza - mesto a Prievidza - Zapotôčky týmto farníkom:

Štefan Gašparík, Ing. Jozef Kobela, Mgr. Ján Murín, Mgr. Anton Pažický st., Milan Petráš, Marián Šimkovič, Ing. František Stanček, Sr. M. Ing. Christiana, FDC, Sr. M. Mgr. Daniela, FDC, Sr. M. Mgr. Františka, FDC, Sr. M. Metoda, FDC, Jozef Martinka, Stanislav Šimkovič, Mgr. Augustín Letavay.

Mons. Rudolf Baláž, banskobystrický diecézny biskup, dňa 27.12.2000 podľa díkcie kánona 230 § 2 CIC predlžil dekréтом 1544 / 2000 službu lektora do 31.12.2001 pre farnosti Prievidza - mesto a Prievidza - Zapotôčky týmto farníkom:

Emil Dalmády, Štefan Gašparík, Mgr. Martin Karpíš, Ing. Jozef Kobela, Mgr. Jozefa Mečiarová, Mgr. Ján Murín, Mgr. Anton Pažický st., Milan Petráš, Ing. Edita Pogorielová, Ing. Konstantin Pogorielov, Marián Šimkovič, Mgr. Eva Zoltanfiová, Sr. M. Ing. Christiana, FDC, Ing. František Stanček, Mgr. Augustín Letavay.

Zároveň poveril službou lektora do 31. 12. 2001 týchto ďalších farníkov: **Mgr. Terézia Svitková, Ol'ga Turčányiová, Vojtech hrbík, Helena Šinal'ová a Gabriela Gromová.**

Dni ako každé iné a predsa... dni Márii.

Hodinu pred sv. omšou je vždy ochotný náš pán dekan F. Havlík viesť večeradlá s Panou Máriou v našom bojnickom kostolíku sv. Martina. Modlitby sv. ruženca, odriekané dp. dekanom i veriacimi sú krásnou kytičou, za ktorú chceme týmto podakovať Panne Márii i Pánu Bohu. Ochráňuj Panna

Mária otcov biskupov, nášho dp. dekanu, dp. kaplána i všetkých knazov našej banskobystrickej diecézy. Ďakujeme ti za sestru Bernadetu, p. Máliku, za všetkých, ktorí vedú večeradlá v kostoloch i za celú Rodinu Nepoškvrnenej, za celý náš národ.

Mária Klementovičová, Bojnice

**Štatistika
Veľká Lehôtka**

	1998	1999	2000
Sviatost' krstu	23	15	23
Sviatost' manželstva	6	12	8
Pohreby	16	24	24

ŠTEDRÍ DARCOVIA NA NOVÝ KOSTOL

Ako zvyčajne štvrtročne znova uverejňujeme príspevky štedrých darcov od 28. 8. do 27. 12. 2000, kedy 38 dobrodincov prispele spolu sumou 31 419,- Sk. V jari 2001 chceme rozhodne v stavbe ďalej pokračovať, preto môžete poštovými poukážkami - ktoré sú vo farskom kostole vzadu na laviciach, alebo priamo zo svojho účtu posielat príspevky na náš účet:

**TATRA BANKA, a.s.,
Vajanského nábrežie 5
810 11 Bratislava 111
č. ú: 2 623 540 408 / 1 100**

A celkovo za tri roky uverejňovania štedrých darcov v Bartolomeji:

Všetkým vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať!

Za 1. štvrtrok	24 600,- Sk	26 dobrodincov
Za 2. štvrtrok	48 600,- Sk	17 dobrodincov
Za 3. štvrtrok	39 751,- Sk	31 dobrodincov
Za 4. štvrtrok	31 419,- Sk	38 dobrodincov
Spolu za celý rok	144 370,- Sk	112 dobrodincov
1998	367 512,- Sk	310 dobrodincov
1999	288 820,- Sk	156 dobrodincov
2000	144 370,- Sk	112 dobrodincov
SPOLU	800 702,- Sk	578 dobrodincov

28. 8.	Cez účet	500,- Sk
20. 9.	Cez účet	1 901,- Sk
20. 9.	Bohuznáma	200,- Sk
3.10.	Bohuznáma	1 000,- Sk
11.10	Bohuznáma	100,- Sk
6.10.	Bohuznáma	1 000,- Sk
25.10.	Bohuznámi podľa výpisu z účtu - viac položiek	392,- Sk
26.10.	Bohuznámi podľa výpisu z účtu - viac položiek	6 392,- Sk
23.10.	M. J.	209,- Sk
26.10.	Bohuznámy	1 000,- Sk
27.10.	Bohuznámy	500,- Sk
7.11.	Bohuznáma	100,- Sk
30.10.	O. F.	500,- Sk
31.10.	Bohuznáma	25,- Sk
31.10.	Bohuznámy	2 000,- Sk
6.11.	Bohuznámy	500,- Sk
4.11.	Bohuznáma	100,- Sk

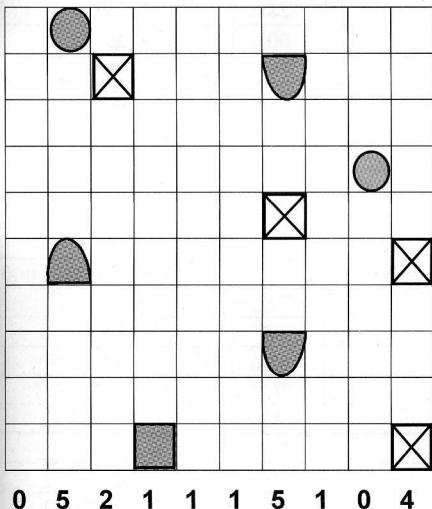
6.11.	Bohuznámy	2 000,- Sk
6.11.	Bohuznáma	50,- Sk
16.11.	Cez účet	1 000,- Sk
15.11.	Bohuznáma	900,- Sk
21.11	Bohuznámy	1 350,- Sk
23.11.	Bohuznámy	500,- Sk
27.11.	J. B.	1 000,- Sk
6.12.	Bohuznáma	100,- Sk
5.12.	Bohuznáma	1 000,- Sk
6.12.	P. F.	500,- Sk
14.12.	Cez účet	500,- Sk
15.12.	Cez účet	100,- Sk
12.12.	Bohuznáma	500,- Sk
14.12.	Bohuznámy	1 000,- Sk
18.12.	Bohuznámy	4 000,- Sk
27.12.	Bohuznámy	500,- Sk
	Súčet	31 419,- Sk

Ján Bednár, dekan a Ondrej Cebo, administrátor

Časť A

- 1 nákladná loď
- 2 plachetnice
- 3 osobné lode
- 4 rybárske člny
- voda

3
1
2
2
0
2
2
3
2
3

TAJNIČKA:

Čím má byť naša modlitba?

O	C	H	C	U	L	I	V	Š	K	Á
K	I	M	O	N	O	L	E	J	D	
O	B	O	L	I	F	Z	R	E	U	
S	I	V	O	M	Y	Š	Đ	U	V	
A	C	M	Y	J	JO	Ž	K	O	Ô	
L	A	I	J	F	U	K	R	A	T	
D	O	B	R	K	W	U	Č	A	N	
K	A	X	U	J	Ú	P	T	A	R	
CH	O	F	G	O	R	U	K	T	S	
O	L	O	B	O	U	Č	E	N	Í	

Časť B

Presuňte jednu zápalku, aby mal príklad zmysel a rovnica platila.

Svoje riešenia krížovky a hlavolamu nám posielajte do 19. 1. 2001 na adresu: Mariánska 4, 971 01 Prievidza. V stredu 27.12. vyžreboval dp. Ján Bednár, dekan, troch výhercov spomedzi lúštiteľov hádaniek z decembrového čísla. Rámik na fotografiu vyhrala E. Kuchyová z Prievidze. Knihy vyhrali M. Bencová a E. Sokol, obaja z Prievidze. Výhercom blahoželáme a všetkým prajeme trpeznosť a vtrvalosť v ďalšom súťažení.

Redakcia

3. pokračovanie veľkej súťaže

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. **Adresa:** Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. www.bartolomej.miesto.sk **Teologický poradca:** Mgr. Ján Bednár, dekan. **Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie:** Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. **Zástupca:** Ing. Branislav Bullo, Členovia redakčnej rady: Anna Gálová, Mgr. Emil Ochat, Janka Balážová, Monika Ivanišová, Ing. Katarína Thomayová, Ing. Jana Hubová, P. Ján Hrib, Sch. P. Náklady na tlač: cca 7,- Sk. Tlač: **PATRIA**, spol. s. r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadane rukopisy nevraciame.

Štatistika za rok 2000

Sviatosť krstu	Mesto od 1.1.2000	Spolu	Zapotôčky od 1.1.2000
<i>Spolu v r. 1998: 315, v r. 1999: 282</i>		285	
<i>Samotné farnosti</i>	211		74
z toho – chlapcov	98	132	34
- dievčat	113	153	40
Deti do 1 roku	140	191	51
Od 1. do 7. roku	20	24	4
Od 7. do 18. roku	41	60	19
Od 18.	10	10	0
I. sv. prijímanie dospelí	10	10	0
Konvertoval	1	1	0
Cirkevné sobášení	124	163	39
Len civilne sobášení	71	96	25
Druh a družka	9	18	9
Slobodná matka	7	8	1
Sviatosť manželstva	Mesto od 1.1.2000	Zapotôčky od 1.1.2000	
<i>Spolu v r. 1998: 94, v r. 1999: 70</i>		71	
Samotné farnosti	58		13
Katolík s katolíkom	48	60	12
Katolík s nepokrsteným	6	7	1
Miešané manželstvá	4	4	0
Pristúpili obaja k sviatosti birmovania	16	22	6
Pristúpil len 1 k sviatosti birmovania	24	29	5
Nepristúpil ani 1 k sviatosti birmovania	18	20	2
Obaja z Prievidze	27	32	5
Len jeden z Prievidze	23	31	8
Ani jeden z Prievidze	8	8	0
Slobodný + slobodná	55	68	13
Slobodný + vdova	2	2	0
Obaja vdovci	1	1	0
Sviatosť birmovania	Mesto od 1.1.2000	Zapotôčky od 1.1.2000	
<i>Spolu v r. 1998: 253, v r. 1999: 247</i>		129	
Samotné farnosti	104		25
z toho – chlapcov	47	59	12
- dievčat	57	70	13
Pohreby	Mesto od 1.1.2000	Zapotôčky od 1.1.2000	
<i>Spolu v r. 1998: 178, v r. 1999: 181</i>		199	
<i>Samotné farnosti</i>	177		22
z toho - mužského pohlavia	91	103	12
- ženského pohlavia	86	96	10
Do 30. rokov (vrátane)	4	7	3
Od 31. do 60. rokov (vrátane)	40	45	5
Nad 60. rokov	133	147	14
Zaopatrených	98	107	9
Nezaopatrených	79	89	10
Nepokrstení	0	3	3